

de forskjellige Linier, her er nævnte, og ere ansatte til 60 Tons. Naar man har en lille Smule praktisk Kjenndskab til denne Fart, vil man lettelig kunne se, at det er meget nødigt, at jeg har opgivet dette Punkt. Det er klart, at for disse Skibes Bedkommende, der ikke ere større, end at Skipperen udgjør ikke alene Halvdelen af Mandstabet, men i de allerfleste Tilfælde endog de to Trediedele, idet han som oftest kun farer med en Dreng, kan det ikke tænkes, at Skipperen skulde gaa hen og lade Skibet synke, hvorved han tilfattede det, han eiede, og Livet med. Ganste andre Forhold ere tilfælde overfor den Fart, der gaar udover den her nævnte. Jeg har imidlertid høiet mig for Udvalgets Flertal og ladet være at stille noget Vædringsforslag, og jeg tror ogsaa, naar der kommer en Skibsinspektør, som jeg antager vil være en dygtig, praktisk Sømand, at det saa ikke har saa meget at sige; men det staar der ikke, og det er det, der for mig gjør Lovet meget mindre brugbar, end den vilde have været, hvis det stod der. Paa Grundlag af, at Udvalget endelig er blevet enigt, har jeg dog, som sagt, undladt at stille Forslag, og jeg skal derfor anbefale Udvalgets Lovforslag, saaledes som det foreligger.

Indenrigsministeren (Stuel): Den udtømmende Fremstilling af Behandlingen i Udvalget og Forhandlingerne med Ministeren angaaende denne Sag, den klare og tydelige Begrundelse af de stillede Vædringsforslag, som vi have hørt fra den meget ærede Ordfører, har ganske vist ikke levet mig meget Stof til Omtale med Hensyn til denne Sag. Det blev jo ved Sagens 1ste Behandling klart, at de afvigende Meninger haade med Hensyn til Nødvendigheden af denne Lov og Hensigtsmæssigheden af de deri indeholdte Bestemmelser vare ikke saa og paa visse Punkter store. Siden den Tid have Bestræbelserne jo gaaet ud paa at give Lovforslaget en saadan Form, at det, om det end ikke tilfredsstillende alle de forskjellige Meninger, som vare komne til orde, dog var af den Bestaffenhed, at det kunde samle Udvalget og Regjeringen om Noget, der maatte anses for at være efter Omstændighederne tilstræbeligt. At det har været forbundet med Vanskelighed at komme til et saadant Resultat, fremgaar jo blandt Andet af den overordentlig lange Tid, som disse Forhandlinger have medtaget, og i hvilken man ikke har ladet Lovforslaget hvile, men som har været betegnet med gjentagne Forsøg paa at komme til et Maal. Maalet er jo ogsaa endelig naaet i Resultatet, idet der foreligger et Lovforslag, som i sine Hovedprinciper er af den Bestaffenhed, at saavel Udvalget i sin Helhed som Regjeringen tror at maatte anbefale det ærede Thing at vedtage det. Jeg skal ikke gaa ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, jeg skal indstrænke mig til den Erklæring, at jeg

har tiltraadt dem, tiltraadt dem med fuld Villie, og at jeg slutter mig til dem og anbefaler dem at vedtage dem. Det er jo allerede af den ærede Ordfører bemærket, at ligesom man ad forskjellige Veie er kommen til at slutte sig til det endelige Resultat, saaledes vilde han heller ikke være i Stand til paa hele Udvalgets Vegne at gjøre Rede for de Motiver, der havde bevirket Resultatet for hvert enkelt Medlem, og at hans Forelæggelse af Sagen altsaa paa en vis Maade maatte anses for at være mere individuel, end det ellers er Tilfældet med Ordføreren for et Udvalg. Jeg vil dertil sige, at selve Betænkningen bærer ogsaa Spor af, at man gennem meget forskellige Betragtninger er kommen til det endelige Resultat, og jeg maa sige, at jeg paastjønner, at man er kommen til et saadant Resultat som det, der foreligger, og som er et Regn paa, at man kun med overordentlig Resignation og Opoffelse af sine Formeninger paa dette Omraade er kommen dertil. Dette gjælder da særlig det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Harald Hansen), hvis særlige Udtalelse i Betænkningen ikke maatte give noget grundet Haab om, at han vilde kunne slutte sig til Forslaget, som det foreligger. Jeg paastjønner derfor endnu mere, at det ærede Medlem dog tilsidst har fundet sig foranlediget til at give Afkald paa sin særlige Stilling og sluttet sig til et Forslag, som ogsaa derved har vundet i Styrke paa dets videre Gang. Betragtninger i Betænkningen tyde ogsaa paa, at den Lov, som ved Sagens 1ste Behandling blev reist angaaende Forslagets Betimelighed i det Hele taget og mod Udstilligt af Lovforslagets Indhold, har vedligeholdt sig gennem Udvalgsforhandlingerne, og at det først er ved det endelige Resultat, at man har tilfidsat Hensynet til den særlige Stilling, man der havde indtaget. Naar det saaledes heder i Betænkningen, at det først og fremmest maatte paatrænge sig, om den danske Handelsflaade er saaledes bestaffet med Hensyn til Tilstanden af Skibene, deres Udrustning o. s. v., at man burde underkaste Skibsarten de Vaand, som det foreliggende Lovforslag vilde medføre, naar der hentydes til de ikke saa fra visse Sider fremkomne energiske Protester mod Lovforslaget, med en Antydning af, at man saa meget mindre kan se bort fra disse Afstykker, som der ikke foreligger officielle Oplysninger om Aarsagerne til de foresaldne Spølykker, og naar man endelig har bemanglet, at der ikke eksisterede statistiske Oplysninger til Begrundelse af Lovforslagets Nødvendighed, saa forekommer det mig, at man her stiller andre og strengere Fordringer til Begrundelsen af Fremsettelse af et Lovforslag af denne Natur, end man i Almindelighed gjør og navnlig hidtil har gjort paa lignende Omraader. Det maa jo nemlig bemærkes, at dette Lovforslag ikke fører et nyt Princip ind i vor Lovgivning, men nøie slutter sig til hele vor Retsstilstand paa nærmere